

اولگا

رمان ایتالیایی

[کیارا زوکی]

برگردان: میثم سراج

انتشارات سرزمین اهورایی
WWW.AHOORAPRESS.COM

سرشناسه : زوکی، کیارا، ۱۹۷۷ - م.
 Zocchi, Chiara
 عنوان و نام پندیاور : اولگا/ کیارا زوکی؛ ترجمه میثم سراج.
 مشخصات نشر : تهران: سرزمین اهورایی، ۱۳۹۴.
 مشخصات ظاهری: ۲۱۲ ص.
 شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۶۷۹۲-۴۹۰۱
 وضعیت فهرست نویسی : فنیاً
 یادداشت : عنوان اصلی: Olga : roman, c۲۰۰۱.
 موضوع : داستان‌های ایتالیایی -- قرن ۲۰ م.
 شناسه افزوده : سراج، میثم، ۱۳۴۳ - مترجم
 رده، شماره و نتگره : PQ۳۸۷۲ ۱۳۹۴ الفبا/و
 رده‌بندی دیو : ۸۵۳/۹۱۴
 شماره کتابخانه ملی: ۳۹۷۸۸۲۲

اولگا		کیارازوکی		
		برگردان میثم سراج		
هرگونه برداشت از تصاویر و مطالب این کتاب منوط به اجازه‌ی کتبی از ناشر است.		تیراژ: ۵۰۰ جلد		ادبیات داستانی جهان/ رمان
مدیر هنری و طراح گرافیک		شش		خدمات فنی
بهار ۱۳۹۵	مجید ضرغامی	کانون تبلیغاتی اهورا		قیمت: ۱۸۰۰۰۰ ریال
نوبت چاپ اول		WWW.AHOORAPRESS.COM		INFO@AHOORAPRESS.COM
۹۷۸-۶۰۰-۶۷۹۲-۴۹۰۱		۲۲۸۸۲۰۱۱		۲۲۸۶۶۸۵۸

نویسنده‌ی کتاب اولگا، در سال ۱۹۷۷ در میلان متولد شد، او کتاب اولگا را در سن هجده سالگی به عنوان اولین اثر ادبی خود منتشر کرد و پس از آن نیز رمانی دیگر با نام سه پرواز *Tre voli* را به رشته‌ی تحریر در آورد. زوکی فارغ التحصیل رشته‌ی ادبیات از دانشگاه کاتولیکای میلان است.

رمان اولگا تا به حال به زبان‌های هلندی، فرانسوی، آلمانی، کاتالانی، اسپانیایی، پرتغالی، چک اسلواکی، ژاپنی و یونانی ترجمه شده است. جوایزی که نیز نظیر: جایزه‌ی راپالو *Rapallo* جایزه‌ی کنستانتینو *Costantino* و جایزه‌ی فیوچی *Fiuggi* به خود اختصاص داده است.

اولگا برای اولین بار در سال ۱۹۹۶ در ایتالیا منتشر شده و تا به حال چندین بار تجدید چاپ شده است. سبک نوشتار این کتاب از جهانیابی و فلسفه‌ی نویسنده که نگرشی فلسفی است پیروی می‌کند، بدین معنا که جمله‌ها به صورت منفصل و به شدت کوتاه و یا به شدت بلند در این کتاب آمده‌اند، و البته استفاده‌ی بی‌س از املای حروف ربط نیز از دیگر ویژگی‌های نوشتاری این اثر است. شخصیت اولگا که دایره‌ها دختر بچه‌ای است بی‌آن که سن و سال دقیق خود را مشخص کند و البته با دستاویزی به گونه‌ای پنهان کاری عمدی، خود را به سوژه‌ای تبدیل کرده است که گویا فارغ از سن و سال، دهانی‌ست برای گفتن اندیشه‌های نویسنده. به همین واسطه نیز ذهن خواننده تا پایان این اثر همواره به دنبال جستجو و کشف این معما است که این دختر بچه واقعا در چه سن و سالی است؟ چگونه نشانه‌ها از دختر بچه‌ای حرف می‌زنند و جهانیابی از انسانی بالغ و فرهیخته؟ چگونه است که گاهی جهانیابی در سطح‌ترین حالت که متعلق

به یک کودک است خود را پایین می کشد و نوع گفتار همچنان به همان
روال باقی می ماند؟ شاید بتوان بارزترین ویژگی این اثر را همین کنتراست
بوجود آمده یعنی در تعلیق نگه داشتن مخاطب تا پایان این کتاب دانست،
و البته نگرش طغیان گر نویسنده که بی شک محتوایی ضد بورژوازی و
فمینیستی دارد نیز به نوبه ی خود در همین زبان عجیب که نه برای
کودک است و نه بزرگسال عامل پیچیده و زیبا شناسانه ای دیگر است.

www.ketab.ir

اولین بار اولگا را در کنار چمدان دوستی ایتالیایی که برای تعطیلات انسان با من به ایران آمده بود دیدم، از نزدیک کنجکاوانه نگاهی به آن انداختم و در همان لحظه فهمیدم که او را می‌شناسم. انگار که در کودکی‌ام با او ملاقات کرده باشم. درست است! این متن بر مودیک کتاب است، اما این کتاب برای من از همان سراسر دانش تبدیل به یک انسان شد. نگارش ساده و در عین حال بهره‌برنده از فضاهای بینامتنی این اثر طوری مرا تحت تاثیر قرار داد که تنها پس از خواندن صفحه‌هایی از آن تصمیم به ترجمه‌اش گرفتم.

اولگا دخترکی خیالی با سنی نامشخص است که اتفاقات و ماجراهای برهه‌ای از زندگی‌اش را برای مخاطب راوی می‌کند، دخترکی خیالی که گویا توانایی درک و استنباط زیرین مفاهیم فردی انسانی و درشت‌ترین دردهای اجتماعی بشری را دارد، جهانی صغیر که در آن ادراک راوی با لایه لایه‌ی اجتماع اطراف او، حال چه خانواده و چه مردم کوچه و خیابان در دیالکتیکی منحصر به فرد قرار می‌گیرد. زبان این کتاب که به

واسطه‌ی نگرش و جهان‌بینی نویسنده‌اش زبانی نسبتاً به دور از قرار دادهای مرسوم نگارش است، نه خود را به بیانی کودکانه پیوند می‌زند و نه به بیانی جا افتاده و بالغ. جملات منفصل، استفاده‌ی زیاد از حروف ربط و ضمائر در جایجای کتاب از ویژگی‌های زبانی این اثر ادبی است.

صفحه آرایی و همین‌طور دو فونت متفاوت استفاده شده در این کتاب پیرزاد زیباشناسانه‌ی دیگری را برای ما فاش می‌کند، مخاطب این اثر گاهی با صفحاتی که تنها چند در سطر در آنها نوشته شده است با صفحاتی کاملاً خالی برخورد می‌کند که می‌شود آن را دونه‌ای ساخت فضای تنفسی دانست، فضایی سفید و خالی که به مخاطبش علیرغم بودن در جهان فشرده‌ی متن اجازه‌ی تنفسی بدهد و مابقی‌کاری می‌دهد. در این اثر همچنین مخاطب گاهی با جوت متفاوتی نسبت به فونت اصلی برخورد می‌کند که می‌شود آن را انگیزی نویسنده در راستای ساختن شعاع و یا هاله‌ای در پیرامون برخی کلمات یا جملات دانست، در اینجا ما با نویسنده‌ای مواجه می‌شویم که در زمان‌های قابل پیش‌بینی و غیرقابل پیش‌بینی به اخبار زمین‌جادویی را به دست مخاطب‌اش می‌دهد تا اتفاقات ناآرام‌تر در جریان متن و زندگی راوی را با دقت و تیزبینی بیشتری دنبال کند. در یک نگاه کمی پیچیده‌تر انگار که نویسنده می‌خواهد چیزی را به ما بگوید که خارج از دنیای کلمات است! و عدم توانایی او در این راستا فقط منجر به دست بردن در شکل و ظاهر نوشته می‌شود.

اولگای من سرشار از مفاهیمی است که اگر بخواهیم به عنوان یک منتقد به آن نگاه کنیم ممکن است برای مخاطب

مرز و محدوده‌ای مشخص شود که به دور از آزادی او در
تصمیم‌گیری است. بنابراین برای پایان تنها به این نکته اکتفا
می‌کنم که من با اولگا در خیابان‌های میلان قدم زده‌ام.

میثم سراج

www.ketab.ir